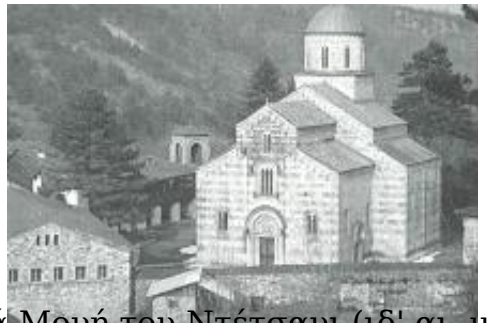
Ένας Αμερικάνος ιερέας επισκέπτεται το Κοσυφοπέδιο (Αρχιμ. Νεκτάριος Serfes)

Date : 6 Ιουλίου, 2006

Το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ιουλίου του 2005, ο αρχιμανδρίτης Νεκτάριος (Serfes), εφημέριος του ιερού ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, στην πόλη Boise (Idaho, U.S.A.), και πρόεδρος του «Ταμείου Αρωγής Ιεράς Μονής Ντέτσανι», που εδρεύει στις Η.Π.Α. (http://www.serfes.org/missionary/charter.htm) και σκοπό έχει να βοηθήσει τους πάσχοντες Ορθόδοξους Χριστιανούς στο Κοσυφοπέδιο και στα Μετόχια (http://www.kosovo.net/main.html), επισκέφθηκε την Σερβία. Διηγείται ο ίδιος:

Ιερά Μονή του Ντέτσανι (ιδ' αι. μ.Χ.)

Καθώς αναχωρούσα από τις Η.Π.Α., οι υπάλληλοι στο αεροδρόμιο με ρωτούσαν: «Πού πηγαίνετε;». Απαντούσα: «Πηγαίνω στο Κοσυφοπέδιο, για να βοηθήσω τους απελπισμένους...». Και αυτοί σχολίαζαν: «Είσαι τρελλός; Θα σκοτωθείς... Από μόνος σου πηγαίνεις;». Όταν έφθασα στην Ευρώπη, στα αεροδρόμια με ρωτούσαν επίσης, πού πηγαίνω. «Στο Κοσυφοπέδιο», απαντούσα. «Τί; Είσαι τρελός; Και πηγαίνεις από μόνος σου;», μου έλεγαν. Τέλος στο αεροδρόμιο του Βελιγραδίου μου είπαν: «Είναι πολύ επικίνδυνο, π. Νεκτάριε. Ο Θεός να σας προστατεύει!». Πολλοί, όμως, μου είπαν: «Ο Θεός να σ' ευλογεί, που πηγαίνεις στο Κοσυφοπέδιο. Τόσοι πολλοί χρειάζονται την βοήθειά σου...».

Όταν έφθασα στο Κοσυφοπέδιο, οι αιτίες για την ανησυχία, που οι άνθρωποι είχαν εκφράσει για μένα, έγιναν φανερές. Στα σύνορα συναντήθηκα με μια στρατιωτική συνοδεία, επιφορτισμένη να με μεταφέρει ασφαλώς στο μοναστήρι του Ντέτσανι. Στο μοναστήρι ήμουν περικυκλωμένος από πολλά στρατιωτικά οχήματα και στρατιώτες με πολυβόλα. Οι στρατιώτες της ειρηνευτικής δυνάμεως με συνόδευαν μέχρι την πύλη αυτού του όμορφου μοναστηριού του 14ου αιώνος (http://www.kosovo.net/main.html).

Μέσα από τα τείχη με υπεδέχθησαν ο ηγούμενος Θεοφιλέστατος Θεοδόσιος, ο ιερομόναχος Σάββας και άλλοι διαμένοντες εκεί μοναχοί. Συγκινήθηκα μέχρι δακρύων, καθώς εισερχόμουν στο Καθολικό (κεντρικός ναός) του Μοναστηριού, αλλά ένοιωσα μια μεγάλη θλίψη για τους μοναχούς, που ζουν τώρα μέσα σε αυτήν τη κατάσταση. Μπόρεσα, όμως, να αισθανθώ και την ακλόνητη αφοσίωσή τους προς τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν και την Εκκλησία Του. Αυτό φαινόταν και στα πρόσωπά τους, παρ' όλη την φανερή εξάντλησή τους λόγω της διαβιώσεώς τους υπό συνεχή απειλή. Γιατί, παρά τις δικές τους δοκιμασίες και τα βάσανα, οι μοναχοί παραμένουν πάντοτε προσευχόμενοι αλλά και βαθιά ανήσυχοι για τον βασανιζόμενο Ορθόδοξο Σερβικό πληθυσμό στο Κοσυφοπέδιο και στα Μετόχια.

Εισερχόμενος στο ωραίο Καθολικό, ήμουν χαρούμενος, αλλ' αμέσως άρχισα να προσεύχομαι κλαίγοντας, γιατί ένοιωσα τον πόνο όλων αυτών που υποφέρουν γύρω μου. Η καρδιά μου ράγισε όταν είδα και κατάλαβα πόσο μεγάλο σταυρό σηκώνει ο Σερβικός λαός εδώ. Και όταν κάποιος υποφέρει, όλοι οι χριστιανοί νοιώθουν και μοιράζονται τον πόνο του. Στο Κοσυφοπέδιο ένοιωσα βαθειά αυτόν τον πόνο.

Κατά τις επόμενες δέκα ημέρες ο Θεοφιλέστατος Θεοδόσιος κι εγώ επισκεφθήκαμε όλη την γύρω περιοχή. Ο π. Θεοδόσιος χειροτονήθηκε, τον Ιούνιο του 2004, Βοηθός Επίσκοπος του σπουδαίου Επισκόπου της επαρχίας «Ράσκα και Πρίζρεν» Αρτεμίου, αλλά παραμένει συγχρόνως και ηγούμενος του Ντέτσανι, δείχνοντας μεγάλη αγάπη για τους συνανθρώπους, που υποφέρουν γύρω του.

Έπρεπε συνεχώς να ταξιδεύομε μέσα σε οπλισμένα στρατιωτικά οχήματα, και παντού, όπου πήγαμε, μας συνόδευαν οι στρατιώτες της ειρηνευτικής δυνάμεως των Ηνωμένων Εθνών. Κανείς, ούτε επίσκοπος, ούτε κληρικός, ούτε μοναχός δεν μπορεί να ταξιδεύει μέσα στις επαρχίες του Κοσυφοπεδίου και των Μετοχίων χωρίς στρατιωτική συνοδεία. Οι Σέρβοι εδώ δεν ζουν σε μια ελεύθερη κοινωνία. Δεν μπορούν να μετακινούνται, όπου θέλουν. Γι' αυτό και υποφέρουν συνεχώς ενώ, καθημερινά, αγωνίζονται σκληρά για να συντηρηθούν και στις πλέον βασικές ανάγκες τους. Η ειρηνευτική δύναμη του Ο.Η.Ε. φρουρεί, ενώ τα άρματα μάχης υπάρχουν παντού στο Κοσυφοπέδιο και τα Μετόχια. Συρματοπλέγματα περιβάλλουν τις πόλεις και τα χωριά, όπου ο Σερβικός πληθυσμός κρατιέται σε μια ισχνή παρουσία.

Η πλειοψηφία των εκτοπισμένων Σέρβων θέλει να επιστρέψει στο Κοσυφοπέδιο και τα Μετόχια, αλλά μέχρι τώρα ελάχιστοι το έχουν κάνει. Οι περισσότεροι φοβούνται για την ζωή τους, καθώς οι τοπικές αρχές δεν εγγυούνται την ασφάλεια όσων επιστρέφουν. Τώρα οι Αλβανοί μπαίνουν μέσα στα σερβικά σπίτια και διώχνουν τους κατοίκους τους, λέγοντάς τους ότι δεν τους ανήκουν πλέον αυτά. Γίνονται επίσης πολλές κλοπές των εσοδειών και των ζώων από τα σερβικά αγροκτήματα. Έτσι, όποιος έχει μια αγελάδα, πρέπει να την φυλάει όλο το 24ωρο, για να μη του την κλέψουν! Και μια καλή αγελάδα κοστίζει περίπου 1.400 $. Γι' αυτό πολλοί άνθρωποι στερούνται ακόμη και την τροφή τους.

Είδα πολλά νέα σπίτια υπό κατασκευή κατά μήκος των εθνικών οδών, καθώς

μεταφερόμουν τριγύρω από την στρατιωτική συνοδεία μου. Πληροφορήθηκα, όμως, ότι κανένα από αυτά τα καινούργια σπίτια δεν προοριζόταν για τον Σερβικό πληθυσμό. Αντιθέτως αρκετά καταφύγια αστέγων έχουν ανοίξει στο Κοσυφοπέδιο και στα Μετόχια...

Η Επισκοπή της «Ράσκα και Πρίζρεν» είναι μια από τις αρχαιότερες της Σερβικής Εκκλησίας. Περιλαμβάνει το Κοσυφοπέδιο, τα Μετόχια και την περιοχή της Ράσκας, στην νότια Σερβία. Η έδρα της είναι στην πόλη Πρίζρεν, μια παλαιά πρωτεύουσα του Κοσυφοπεδίου.

Ο πατριάρχης Παύλος έφθασε στο Μοναστήρι των Αγίων Αρχαγγέλων, κοντά στην Πρίζρεν, για την πανήγυρη των Αρχαγγέλων (13/26 Ιουλίου). Το μοναστήρι αυτό είχε καταστραφεί κατά την διάρκεια του μεγάλου διωγμού, πού εξαπέλυσαν οι μουσουλμάνοι, τον Μάρτιο του 2004. Πολλά στρατιωτικά άρματα και στρατιώτες περικύκλωσαν τους γύρω λόφους, καθώς συγκεντρώνονταν οι ντόπιοι για να εορτάσουν μαζί με τον Πατριάρχη τους. Ήταν μια μεγάλη ευλογία για μένα να συλλειτουργήσω μαζί του.

Επισκέφθηκα επίσης και προσκύνησα το ιστορικό μοναστήρι του Πεκ, όπου είναι και η έδρα του Πατριάρχη. Γύρω από τα τείχη, στρατιωτικά οχήματα προστατεύουν το ιερό αυτό Μοναστήρι.

Την επομένη ημέρα επισκέφθηκα μια πόλη, όπου ένα προσωρινό καταφύγιο στεγάζει πολλές οικογένειες, που ζουν εκεί όλες μαζί. Κοντά στο καταφύγιο αυτό φαίνεται ό,τι έχει απομείνει από την εκκλησία του χωριού. Έκλαψα καθώς εισερχόμουν στο ερειπωμένο αυτό θυσιαστήριο. Οι πιστοί πηγαίνουν ακόμη εκεί, για να προσευχηθούν, παρά την ελεεινή κατάσταση στην οποία βρίσκεται.

Μπόρεσα επίσης να επισκεφθώ πολλά παιδιά σε μια φυλασσόμενη περιοχή εκεί κοντά, τα οποία χάρηκαν πολύ με την επίσκεψή μου. Μαζί με τον θεοφιλέστατο Θεοδόσιο μπορέσαμε να τους μοιράσομε δώρα από το «Ταμείο Αρωγής Ιεράς Μονής Ντέτσανι», τα οποία θεώρησαν ως μεγάλη ευλογία.

Διερωτώμαι, εάν εκείνη η εκκλησία θα ξανακτισθεί ποτέ. Σε όλο το Κοσυφοπέδιο και τα Μετόχια σχεδόν 150 εκκλησίες και μοναστήρια έχουν καταστραφεί. Είναι τώρα ένας σωρός από τούβλα. Όλες αυτές οι εκκλησίες κατεστράφησαν μετά τον πόλεμο του 1999, δηλαδή μετά τον βομβαρδισμό της Σερβίας από το ΝΑΤΟ. Σε πολλά Ορθόδοξα κοιμητήρια είδα τους σταυρούς των τάφων σπασμένους και ριγμένους στην γη. Φαίνεται ότι ακόμη και όσοι ανεχώρησαν ήδη για τον Κύριο, δεν μπορούν να αναπαυθούν εν ειρήνη! Κατά ειρωνεία της τύχης, είδα μερικά πολύ ωραία και καλοπεριποιημένα μουσουλμανικά νεκροταφεία, με τα μνήματά τους άθικτα και ανέπαφα...

Οι Σέρβοι πιστοί αγαπούν τις εκκλησίες τους. Ζουν μόνον εκεί όπου υπάρχει μια εκκλησία, στην οποία να προσεύχονται. Ακόμη και αφού γκρεμισθεί μια εκκλησία τους, οι πιστοί ζητούν να τελούνται οι γάμοι και οι βαπτίσεις τους εν μέσω των ερειπίων! Θα εγκαταλείψουν τις πόλεις ή τα χωριά τους, μόνον όταν η αγαπημένη εκκλησία τους καταστραφεί εντελώς, ώστε να μη μείνουν ούτε τα τούβλα της.

Πήρα ως ενθύμιο μερικές πέτρες από τα θεμέλια μιας τέτοιας γκρεμισμένης

εκκλησίας, ώστε να προσεύχομαι θερμότερα για τους ανθρώπους εκείνους, που ελάτρευαν μέσα εκεί τον Θεό και τώρα είναι αναγκασμένοι να ζουν άστεγοι και ανέστιοι, μέσα στην ανασφάλεια, τον φόβο και την έλλειψη των βασικών ειδών διατροφής τους ...

Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Serfes

(Πηγή: Περιοδικό «Orthodox Word», No 242-243, Μάϊος-Αύγουστος 2005) (http://www.saintthermanpress.com)